ÎN 7 ZILE

• SPUNEM ADIO FORMULEI „UN MECI FRUMOS ŞI UN REZULTAT CÎT MAI BUN" • PÎRVU VREA ACASĂ... • STEAUA FACE UN TURNEU TRIST • PUNCTUL 4, NUMAI DOUĂ MINUTE • RAPIDUL DĂ CU „SÎC" U.E.F.A.-ei • DIN 52 DE ANTRENORI, NICI UNUL NU E VRĂJITOR !

Federaţia noastră şi-a fixat obiectivele internaţionale pe '72.

Vrem, pe scurt : să trecem şi de Ungaria, pentru a juca în turneul european de patru echipe ; să eliminăm Danemarca şi să mergem la J. O. ; să cîştigăm meciurile din toamnă din preliminariile C. M. şi — aici e unicul domeniu în care întîlnim, totuşi, un **„eventual"** — ca cele două echipe de club să-şi continue, în cupele europene, succesele din toamnă.

Poate că unii vor aprecia aceste obiective ca prea optimiste. Nouă nu ni se pare, însă, că aşa stau lucrurile. Pentru că, în fond, este vorba despre **OBIECTIVE**, nu despre o optică supraestimativă a **ŞANSELOR** noastre în toate aceste viitoare întîlniri. Şi, în definitiv, **ce alte obiective ar fi normal să ne propunem ?** Sau, mai bine-zis, **cine** (avînd o recunoscută valoare fotbalistică) **şi-ar propune altele ?** A-ţi formula nişte obiective de performanţă nu este sinonim cu a fi optimist ; după cum nu înseamnă nici că apreciezi şansele tale ca mai mari decît ale adversarului.

Ce e, totuşi, nou în evenimentul fotbalistic produs sîmbătă în Comitetul federal ? Noutatea constă în aceea că obiectivul nu mai e „al lui Angelo" sau „al lui Ola" sau „al lui Dumitrescu", ci **al întregii mişcări fotbalistice, care-l votează şi deci îl adoptă, în şedinţă plenară reprezentativă.**

Şi, dacă vreţi, mai e ceva nou : începe să apună epoca diplomaticului **„dorim să realizăm un meci frumos şi un rezultat cît mai bun...".**

Acum spunem răspicat ce gînduri avem. Că **totul, o parte** sau **prea puţin** se va îndeplini, asta e altceva...

O ştire transmisă de la Craiova ne anunţă suspendarea lui Pîrvu, care nu mai vrea **SĂ JOACE** la „Universitatea" olteană. (Am făcut sublinierea din fraza precedentă, pentru a risipi nedumerirea celor care-şi închipuie, poate, că a juca la o echipă studenţească, înseamnă a şi studia în centrul universitar respectiv...).

Deci, Pîrvu nu mai vrea la Craiova, el vrea acasă, la Tîrgovişte... Îl cunoaştem destul de bine pe Pîrvu, ştim că el nu e nici Lereter, nici Nelu Nunweiller, nici Lupescu, nici Dembrovschi şi că probabil e înscris cam de la locul 150 în jos pe lista fotbaliştilor noştri, cărora li se va ridica o statuie pentru disciplină şi viaţă sportivă.

Dar „cazul Pîrvu" ne duce cu gîndul şi la lucruri de care el e mai puţin vinovat. De exemplu : ce a căutat el la Craiova ? Cum a ajuns acolo ? Păi, hai să ne amintim ! Tătaru, cînd a venit antrenor la Tîrgovişte, a avut nevoie de nişte jucători de la Steaua (Manea, Ţepeluş, Gheorghe), care Steaua avea nevoie de Smarandache de la Craiova, care Craiova trebuia să se aleagă şi ea cu ceva şi atunci Metalul Tîrgovişte i l-a dat pe Pîrvu şi, uite aşa, acum Pîrvu vrea la familia lui şi „cercul" (sau „circul", sau „circulaţia") începe să nu mai fie rotund şi... din toată povestea asta trage ponoasele... Pîrvu ! Şi din vina lui, cert ! Dar şi a altora...

Trist turneu face Steaua în America de Sud ! În Peru, 0—2 cu o echipă de care n-a auzit nimeni. În Brazilia, 0—1 cu Portuguesa, 0—7 cu Palmeiras, 0—2 cu Vasco da Gama... Mai trebuie un meci şi echipa din calea Plevnei îşi va reedita **performanţa ineficacităţii** realizată în campionat, astă toamnă, cînd atacul său n-a marcat nici un gol în cinci partide. Apoi, probabil că va sparge gheaţa, căci — aflăm de la corespondentul nostru din Brazilia — va susţine şi un meci cu ocazia inaugurării unui stadion sătesc...

Turneul acesta, început cu o suită de patru înfrîngeri, creează, fără îndoială, jucătorilor lui Valentin Stănescu o stare de spirit nepropice pregătirii. N-o fi un turneu **DE REZULTATE**, dar, fotbalişti care citiţi aceste rînduri, puneţi-vă în situaţia colegilor voştri de la Steaua şi mărturisiţi că, după patru bătăi la zero, gîndul v-ar fi şi vouă, mai curînd acasă, la ecouri, decît la „pregătire"... Şi cum, pe orice meridian şi oricînd, **„fotbalul se joacă pe goluri"**, turneul pe care-l face Steaua (chiar aşa admiţîndu-l, de pregătire...) rămîne totuşi trist...

Bunele rezultate obţinute de fotbalul nostru pe plan internaţional — lucrul acesta s-a spus în mai multe rînduri — nu sînt în concordanţă cu organizarea sa internă. Sau, ca să reluăm expresia pe care a folosit-o chiar preşedintele federaţiei, în plenara de sîmbătă, cele două aspecte **„nu merg mînă-n mînă".**

Sigur că nu e bine aşa. Dar şi mai rău ar fi fost (rămînă vorba între noi !) dacă ar fi mers mînă-n mînă, **la nivelul organizării interne...** Atunci, probabil, punctul IV, măsuri organizatorice, de pe ordinea de zi a Comitetului federal nu s-ar fi epuizat în două minute...

Avem motive de satisfacţie. Nu numai pentru că **Pearce**, de la Tottenham, nu va juca în cele două partide împotriva U.T.A.-ei ci pentru că, de data asta, U.E.F.A. a venit „pe locul doi". Anume, pe **Pop** noi l-am suspendat **şi mai rapid** (încă din decembrie) şi — probabil — **şi cu efect mai concret.** Pentru că în competiţiile interne, el a şi început să facă tuşa ; pe cînd pentru cupele europene... **„sîc, sic, sîc"** îi face Rapidul forului european, de pe locul 8 al clasamentului...

La federaţia noastră vin cereri din partea Hunedoarei pentru a i se repartiza un antrenor care să promoveze nu ştim care echipă din C în Divizia B. Pe de altă parte, aflăm dintr-un material statistic, că în judeţul respectiv activează... 52 (cincizeci şi doi) de antrenori !

Probabil însă că, după un serios test pe plan local, s-a stabilit că nici unul dintre ei nu posedă puteri miraculoase...

Radu URZICEANU

PRIM PLAN

MOCANU

Erau zilele acelea chinuitoare, ca setea, înaintea Guadalajarei. Erau nopţile acelea albe, ca zăpezile de pe Kilimandjaro... Mihai Mocanu avea vedenii. În faţa lui se ridicau monştrii sacri cu nr. 7 pe spate : Lee, Bohumil Vesely şi, mai ales, Jairzinho.

Şi a venit poate cel mai istovitor minut din întreaga istorie a echipei naţionale : minutul premergător jocului cu Anglia, pe Jalisco... Mihai Mocanu s-a încordat ca un arc, a scos pieptul afară şi a început jocul. Un joc aprig, un joc dur, un joc crîncen.

În acel meci cu Anglia, Mihai Mocanu a fost, în primul rînd, un fundaş rău. (Mai rău ca oricînd). În acel meci cu Anglia, Mihai Mocanu a vrut, *poate, peste puterile sale, pentru a-şi ajuta echipa. Teoreticienii şi isteţii i-au reproşat intrările care au secerat firele gazonului, dar Mihai Mocanu n-a mai avut alegere după zilele de foc şi nopţile albe ale Guadalajarei.*

A urmat meciul cu Cehoslovacia. Întreaga masă a presei şi-a potrivit binoclurile spre „fundaşul cel rău". Spre surprinderea tuturor, însă, Bohumil Vesely a fost anulat ca extremă dreaptă fără faimoasele alunecări din meciul cu Anglia.

A venit, în sfîrşit, partida cu Brazilia. Tribunele trăiau cu anticipaţie „jocul piscii Jairzinho cu şoarecele Mocanu". Dar tribuna a aşteptat în zadar. Mihai Mocanu a făcut cel mai bun joc al carierei sale de fotbalist împotriva celui mai strălucitor înaintaş al Mundialului '70.

În ziua în care echipa României părăsea Guadalajara, vestitul antrenor englez Tommy Doherty mi-a spus pe treptele Grand Hotelului : „Aveţi cîţiva băieţi foarte rafinaţi, dar, pentru mine, jucătorul nr. 1 a fost Mocanu".

★

Toamna, în noiembrie, la Cardiff.

Mîine jucăm cu Ţara Galilor. Cronicarii galezi trag un ultim semnal de alarmă. „Echipa României e un adversar puternic şi are un fundaş mai rău decît Stiles : Mocanu. Atenţie, Hole !"...

Mă uit la Mocanu. Zîmbeşte : „Vor să mă intimideze".

Şi a venit ora meciului. Plouă torenţial pe Ninian Park. *Atacă galezii. Durban îl lansează pe Hole. Extremul dreapta sprintează. Mihai Mocanu ţîşneşte şi contraatacă, fără menajamente, prin alunecare. Hole e deposedat. Tribuna găseşte totul normal, în ciuda avertismentelor presei, Tribuna ştie uneori mai bine ce înseamnă* tackle-*ul britanic. Ca şi Tommy Doherty, de altfel.*

...Herrera a spus cîndva : „N-am sancţionat niciodată un jucător pentru că a jucat slab. L-am sancţionat, în schimb, întotdeauna pe cel care n-a dat totul".

Din acest ultim punct de vedere, Mihai Mocanu e în afara sancţiunii...

Ioan CHIRILA

OLIMPICII LA ORA PRIMELOR ANTRENAMENTE ŞI MECIURI DE VERIFICARE

Jucătorii şi antrenorul lotului olimpic grăbesc pasul. Se apropie ora-München şi, pentru a obţine dreptul de a juca în turneul final al marilor întreceri desfăşurate sub semnul celor cinci cercuri mai au de dat un examen dificil : anularea înfrîngerii din toamnă, de la Copenhaga şi obţinerea unui rezultat — victorie la două goluri diferenţă — care să le asigure calificarea în dauna unui adversar pretenţios, ambiţios, tenace.

Pot obţine „olimpicii" noştri această calificare, succes care ar veni să confirme drumul ascendent al fotbalului nostru din ultimii ani ? Două argumente ne îndreptăţesc să răspundem afirmativ. Înainte de toate este vorba de valoarea jucătorilor lotului recent alcătuit. Ghiţă, Pop, Ianul, Vlad, Pescaru, Domide, Simionaş, Kun II, Rugiubei, Broşovschi sînt nume care nu au nevoie de recomandări speciale. Talentul — concretizat printr-o tehnică bună — este arma lor de temut. În al doilea rînd, nu trebuie uitat că meciul retur cu Danemarca se dispută la Bucureşti, că echipa noastră porneşte ca mare favorită, că handicapul de recuperat este minim, că va avea, sperăm, de partea ei acelaşi public entuziast de la partida cu Cehoslovacia. Numai că, pentru a-şi valorifica toate aceste atuuri „olimpicii" tricolori vor trebui să muncească enorm la antrenamente atît la lot, cît şi la cluburi, să realizeze acea sudură sufletească existentă la naţionala A, să dovedească aceeaşi dăruire şi putere de concentrare ca în meciurile cu Albania.

Startul pregătirilor pentru realizarea acestor deziderate s-a dat ieri. Pe unul dintre terenurile anexă de la „23 August" a avut loc primul antrenament care a durat o oră. În timp ce jucătorii se echipau şi coborau în holul hotelului sportivilor, antrenorul federal Gheorghe Ola ne spunea ferm convins de justeţea opiniei sale :

— În meciul retur, pentru a ne califica, ne este necesară o victorie la cel puţin două goluri diferenţă. Vom putea obţine un astfel de rezultat numai jucînd ofensiv. Nu există altă alternativă. Aşa că toate pregătirile le vom subordona unei asemenea concepţii. De altfel, cînd ne-am oprit la cei 18 jucători din lot, am cîntărit cu atenţie însuşirile şi predilecţia lor pentru jocul ofensiv. Pop, Mioc, Ianul, Codrea sînt apărători care ştiu să „urce" în atac, iar Pescaru, Simionaş, Domide, Broşovschi sînt mijlocaşi care, în situaţii oportune, se intercalează surprinzător şi eficient în prima linie, marcînd goluri. În fond, unii dintre ei sînt atacanţi veritabili. În spiritul acestei idei vom pregăti echipa şi vom juca meciurile din Maroc, în compania unor adversari destul de puternici...

Ieri, Ghiţă şi Suciu n-au ezitat să plonjeze pe. gheaţă, Ianul, Vlad, Pop au stopat decişi atacuri, Pescaru, Simionaş, Fanea au alergat fără întrerupere, şuturile violente ale lui Domide, Petreanu, Rugiubei, Kun au... promis goluri viitoare. Mîine dimineaţă, de pe Aeroportul Otopeni „olimpicii" îşi vor lua zborul spre Maroc cu gîndul la ziua cînd pe marele stadion din München va poposi flacăra aprinsă pe Muntele Olimp.

Laurenţiu DUMITRESCU

PROGRAMUL TURNEULUI

• 30 ianuarie, Casablanca : cu liderul campionatului Marocului ; **• 1 februarie,** Rabat ; cu Maroc (tineret) ; **• 3 februarie,** Casablanca : cu Maroc A ; **• 6 februarie,** oraş nedesemnat : cu o selecţionată divizionară.

Carnet

PROFESIONALIZAREA

de EUGEN BARBU

Sub semnătura eminentului meu confrate, Radu Urziceanu, citesc în ziarul „Sportul" de luni o cifră care mă uluieşte : din 1790 de antrenori de fotbal aflaţi în evidenţa Federaţiei de specialitate, 1208 **nu duc nici un fel de activitate legată de această profesiune.** Lucrul este cu atît mai straniu cu cît mai jos se scrie negru pe alb că există circa 2000 de secţii de fotbal afiliate la F.R.F...

La o socoteală simplă, rezultă că avem numai 500 de antrenori în activitate şi că există 1500 de echipe antrenate de către amatori, de instructori sau de oameni de pe alte planete. O altă cifră stupefiantă : în judeţul Botoşani profesează numai UN singur antrenor, iar în judeţul Tulcea, DOI. Cîte cluburi vor fi existînd în aceste regiuni ale ţării nu mai ştim, dar totul pare de domeniul fanteziei, oricum...

Plenara recentă a Comitetului federal şi-a propus, şi sperăm să şi reuşească, să facă ordine în acest capitol cu totul deficitar al instruirii în materie de balon rotund. Este limpede pentru oricine că nu numai cu entuziasm, cu oameni care iubesc fotbalul se poate ajunge unde tindem de ani de zile ; **este nevoie şi de profesionalizare, de o învăţare ştiinţifică a acestui sport** care deţine încă titlul de rege al tuturor disciplinelor de stadion. Articolul citat aminteşte pe bună dreptate despre salturile spectaculoase, ale unor mari jucători deveniţi peste noapte antrenori fără o pregătire elementară. O să mi se spună că nu cu absolvenţi de la Institutul de Educaţie Fizică se va învăţa fotbalul, ci cu foste glorii care au trăit iureşul arenelor, cu acei profesionişti care au dat toată viaţa lor cu piciorul în minge. Este un adevăr aici, dar nu **tot** adevărul. Ca şi în cazul medicilor care se mulţumesc numai cu acumulările făcute în facultăţile de specialitate există vechi antrenori care nu au mai făcut nici un fel de instrucţiune după dobîndirea diplomei respective.

Acest fapt se resimte din greu la unele cluburi pentru că **şi în materie de fotbal nu se stă pe loc.** Specialiştii au explicat de nenumărate ori că altfel se joacă astăzi şi altfel, să zicem, în urmă cu 25 de ani. Jocul e mai rapid, mai aglomerat, mai plin de noutăţi. Sistemul WM a fost detronat după un număr foarte mare de ani, noua aşezare în teren a jucătorilor cunoaşte mereu modificări şi manevre imprevizibile. Însişi jucătorii nu mai sînt aceiaşi. Fotbalul romantic cu deschideri pe aripi, cu fundaşii aliniaţi, de altă dată, a murit. Înaintaşilor li se cere o pregătire specială. Tipul **spărgătorilor de apărări** a decedat glorios, acum e la modă rafinamentul, dribleurul subtil, pătrunderile se fac în doi sau în trei, după pase schimbate cu iuţeala fulgerului. Dacă antrenorii rămîn la sistemele de pe vremea bunicii, a turului de teren şi a şutului de volei, a antrenamentelor făcute de două ori pe săptămînă, (acum cînd se fac şi două pe zi), vă daţi seama că amatorismul sau întîrzierea în instrucţie devin fatale.

Interesant mi se pare că tocmai acei antrenori care au încercat, mai de mult, introducerea sistemelor ştiinţifice în antrenamente au avut cel mai mult de suferit. Să luăm exemplul lui Teaşcă. Introducerea saunei, a antrenamentelor aglomerate în condiţii de muncă forţată (saci de nisip la picioare pentru întărirea forţei de şut), gimnastică grea, ridicarea de haltere, practicarea sporturilor adiacente şi alte lucruri au dus la proteste din partea jucătorilor care vedeau în aceste metode ce se aplicau la alţii de mult, pur şi simplu nişte fantazii. Din nefericire dreptatea era de partea „micului Napoleon". Acolo unde au existat slăbiciuni faţă de jucători s-a preferat concedierea antrenorului de fiecare dată, pornindu-se de la ideea că pe teren intră unsprezece jucători şi nu antrenorul. Nu exista o eroare mai mare şi rezultatele s-au văzut.

Iată că hotărîrile recentei plenare, care vorbesc despre **o profesionalizare intensă** îi confirmă, tîrziu, dar mai bine decît niciodată, pe cei severi, pe cei ce doresc să facă din fotbal pe lîngă un joc plăcut şi o ştiinţă...

P. S. Mă întristează evoluţia sub orice critică a **Stelei** peste Ocean. Se vedea de departe că această echipă nu va reuşi să reprezinte bine fotbalul românesc şi totuşi a fost trimisă pentru a ne compromite, tocmai acum cînd aveam nevoie mai mult ca oricînd de prestigiu... Păcat.